

Historia architektury III - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Historia architektury III
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-HAIII-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Michał Pszczółkowski, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z najważniejszymi zagadnieniami i problemami, związanymi z historią architektury powszechnej, w tym terminologią związaną z architekturą historyczną.

Celem w zakresie umiejętności odróżniania stylów architektonicznych i określania ich cech, przybliżonego datowania budynku na podstawie cech formalnych oraz umiejętności wykorzystania form architektury historycznej jako inspiracji twórczej, nauczanie studenta pozyskiwania informacji z literatury oraz innych źródeł, a także analizowania, rozpoznawania interpretowania i wartościowania zabytków architektury, jak również formułowanie wniosków.

Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej w szczególności związanej z rewitalizacją oraz wyrobienie świadomości społecznej roli architekta oraz kompetencji do popularyzacji zagadnień architektonicznych w społeczeństwie.

Wymagania wstępne

brak wymagań

Zakres tematyczny

Historia architektury nowożytnej. Renesans – architektura humanizmu, fascynacja kulturą antyczną. Architektura włoskiego renesansu. Odkrycie Witruwiusza, matematyczne kształtowanie kompozycji architektonicznej zgodnie a teorią architektury antycznej. Renesansowe traktaty architektoniczne: Alberti, Vignola, Palladio. Projekty i realizacje: Filippo Brunelleschi, Donato Bramante, Andrea Palladio, Michelangelo Buonarroti (Michał Anioł). Dzieje budowy bazyliki watykańskiej. Architektura renesansu północnego: Francja, Niemcy, Hiszpania.

Nowożytna architektura rezydencjonalna i obronna. Manieryzm w sztuce i w architekturze. Barok – architektura doby kontrreformacji. Architektura baroku jako narzędzie ofensywy potrydenckiej. Analiza strukturalna architektury barokowej. Kompozycje osiowe i założenia przestrzenne. Rzeźba i malarstwo iluzjonistyczne jako integralna część barokowej architektury. Efekty scenograficzne. Projekty i realizacje: Giovanni Lorenzo Bernini, Francesco Borromini, Michał Anioł, Carlo Maderna. Barok francuski i krajów niemieckich; architektura rezydencjonalna i ogrodowa. Przebudowa Wersalu. Architektura rokokowa. Architektura polska: Początki architektury renesansowej – przebudowa Wawelu, nowe formy architektoniczne: dziedziniec arkadowy, loggia, attyka; kaplica renesansowa. Okres włoski, okres niderlandzki, manieryzm. Architektura świecka (ratusze, kamienice mieszczańskie) – dekoracja elewacji. Barok – adaptacja typu sakralnego Il Gesu, inne typy sakralne – rzut i bryła; architektura obronna – palazzo in fortezza; barok wileński i lwowski; barok klasycyzujący – Tylman z Gameren, styl Wazów, działalność architektów włoskich i francuskich – wpływy zachodnie (krąg mecenatu Jana III Sobieskiego); Wilanów. Barok saski i rokoko.

Uzupełniając do PROJEKT A3Historia domu mieszkalnego od starożytności do współczesności

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład informacyjny, pokaz, prezentacje audio-wizualne.

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;	• B.S1	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: - teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego; - historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	• B.W1 • B.W2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT POTRAFI: - integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich; - dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;	• B.U1 • B.U2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Student zdobywa zaliczenie na podstawie obecności na wykładach oraz zdanego kolokwium.

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

Basista A., Historia architektury od początków do końca XVIII wieku, Białystok 2004.

Broniewski T., Historia architektury dla wszystkich, Wrocław 1990.

Koch W., Style w architekturze, Warszawa 1996.

Palladio A., Cztery księgi o architekturze, Warszawa 1955;

Pevsner N., Historia architektury europejskiej , t. 1 i 2, Warszawa 1980.

Pevsner N., Fleming A., Honour H., Encyklopedia architektury, Warszawa 1992;

Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

Basista A., Architektura – dlaczego jest, jaka jest, Kraków 2000.

Białostocki J., Sztuka cenniejsza niż złoto, Warszawa 1969

Bussagli M., Architektura: style, techniki, materiały, budowle, twórcy, Warszawa 2007.

Giedion S., Przestrzeń, czas i architektura, Warszawa 1968.

Rasmussen S., E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa 1999;

Norberg-Schulz C., Znaczenie w architekturze Zachodu, Warszawa 1999;

Mączyński Z., Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym, Warszawa 2008.

Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

Witruwiusz, O architekturze ksiąg dziesięć, Warszawa 1955;

Fletcher B., A history of architecture, RIBA, Oxford New York, London 1896-2001,

Giedion S., Przestrzeń, czas i architektura, Warszawa 1968;

Ulatowski K., Architektura starożytnej Grecji, Poznań 1962;

Żórawski J., O budowie formy architektonicznej, Arkady, Warszawa 1973;

Ulatowski K., Architektura włoskiego renesansu, Warszawa 1964.

N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, Warszawa 1979. [

D. Watkin, Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

Murray, Architektura włoskiego renesansu, Toruń 1999.

J. Shearman, Manieryzm, Warszawa 1970.

W. Tomkiewicz, Piękno wielorakie. Sztuka baroku, Warszawa 1971.

Literatura uzupełniająca

Giedion S., Przestrzeń, czas i architektura, Warszawa 1968.

Rasmussen S., E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa 1999;

Norberg-Schulz C., Znaczenie w architekturze Zachodu, Warszawa 1999;

A. Bochnak, Historia sztuki nowożytnej, Warszawa, Kraków 1981.

Słownik terminologiczny sztuk pięknych, red. S. Kozakiewicz, Warszawa 1969, 2007

wskazane artykuły w czasopismach fachowych, jak „Biuletyn Historii Sztuki” i „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”.

Uwagi

Sala wykładowa i seminaryjna z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz.

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 26-04-2022 12:33)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ